

Onbekend maakt onbemind

Wat is reewildbeheer en territoriumgedrag?

Een sprong reeën.

Tekst: Hans Spijkerman
Foto's buitenfotograaf Dick Pasman

Bovenstaande vraag m.b.t. reewildbeheer en territoriumgedrag krijg ik regelmatig voorgelegd tijdens excursies en wildlezingen. In jagerskringen is beheer en gedrag van reewild wel bekend, maar voor leken en buitenstaanders is dit echter wel anders. De categorie die geen affiniteit heeft met het jachtgebeuren hanteert veelvuldig de stelling: 'de natuur regelt het wel zelf, en ingrijpen is niet noodzakelijk'. Zodra ik vertel dat reeën je lief aan kunnen kijken, en ook nog verwijst naar het liedje van de reebruine ogen, dan begint iedereen te glimlachen. Na de mededeling, dat reewild ook periodes kent van zeer agressief gedrag, wordt men stil en nieuwsgierig.

Reewild leeft in de wintermaanden in sprongen. In tegenstelling tot de zomerperiode is er in de winter juist sprake van onderlinge verdraagzaamheid.

Medio maart, april verandert de sfeer terstond. Het einde van de draagtijd van beslagen reegeiten komt in zicht, en het afstootproces komt op gang.

Waarom doen ze dit?

De reegeit wil deze plek reserveren voor de komst van de nieuwe kalfjes. De afgestoten kalveren leven vervolgens een aantal weken een zwervend bestaan in voor hun onbekend terrein.

Gelijktijdig beginnen de territoriumbokken ook aan hun afstootproces. De sterkste bok heeft zijn plek veiliggesteld, en verjaagt de jaarlingbokken uit zijn gebied. Hierbij gaan ze niet altijd zachtzinnig te werk. Deze onrustige periode heeft veel verkeersslachtoffers tot gevolg en ook verdrinking in kanalen waar uittreedplaatsen ontbreken. Ook spoorlijnen veroorzaken veel valwildslachtoffers.

Deze uitleg tijdens een excursie of lezing maakt, dat toehoorders een beter inzicht krijgen in de levenscyclus van reewild.

De vechtersbazen in actie!